

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: D. P. T.*, narozený X, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna, *zastoupeného: Mgr. Jindřich Lechovský*, advokát se sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6, proti *žalovanému: Ministerstvo vnitra*, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha, v řízení o žalobě ze dne 9.8.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2017, č.j. OAM-108/LE-LE05-LE25-2017,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2017, č.j. OAM-108/LE-LE05-LE25-2017 se **z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Jindřicha Lechovského, advokáta, na nákladech řízení částku ve výši 12.342,-Kč, ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 9504399001/5500, vedený u Raiffeisenbank a.s, VS: 16417.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.8.2017 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2017, č.j. OAM-108/LE-LE05-LE25-2017, jímž bylo rozhodnuto o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., *o azylu* (dále jen **zákon o azylu**), pro nepřipustnost žádosti podle § 10a písm. e) zákona o azylu. Žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a na nahlížení do spisového materiálu, protože jako cizinec bez znalosti českého jazyka nebyl schopen řádně uplatňovat svá práva a uvádět azylově relevantní důvody, zvláště s ohledem na to, že se jednalo o jeho druhou žádost o mezinárodní ochranu a bylo tedy třeba rozlišit,

kterými důvody se může žalovaný zabývat. Z tohoto důvodu udělil plnou moc advokátovi. O této skutečnosti byl žalovaný informován dne 20.7.2017, kdy mu bylo datovou schránkou zasláno oznámení o převzetí právního zastoupení společně s konvertovanou plnou mocí, přičemž v předmětném přípisě žalobce výslovně požádal o umožnění nahlédnutí do spisového materiálu. Žalovaný nikterak nereagoval na předmětnou žádost, a dokonce ani na zaslanou plnou moc, a dále vedl řízení, jako by předmětná žádost nebyla podána a žalobce si žádného zmocněnce nezvolil; přitom není zřejmé, z jakého důvodu k plné moci a k podané žádosti nijak nepřihlížel. Výše uvedený postup způsobuje nezákonnost rozhodnutí jako takového. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) č.j. 7 Azs 3/2008-64. To, že žalovaný zcela ignoroval žádost žalobce o umožnění nahlížení do spisového materiálu, je zásadním porušením § 38 správního řádu. Tato skutečnost platí nehledě na to, že již před udělením plné moci svému zástupci se se spisovým materiálem seznámil (resp. vzhledem k neovládání řeči spíše neseznámil) sám žalobce, který následně vyhledal právní zastoupení právě za účelem možnosti kvalifikovaně reagovat na obsah správního spisu. Jelikož žádost o umožnění nahlédnutí do spisového materiálu byla doručena žalovanému dříve, než bylo vydáno rozhodnutí ve věci, bylo jeho povinností na tuto žádost reagovat a nahlédnutí umožnit, zvláště s ohledem na to, že se zjevně nemohlo jednat o obstrukční jednání. Pouze pro úplnost lze doplnit, že žalovaný ignoroval nejen žádost žalobce o možnost nahlížení do spisového materiálu, nýbrž i ustanovení § 24a odst. 3 zákona o azylu, čímž bylo ohroženo právo žalobce na využití soudní ochrany, neboť žalobce se spoléhal na to, že o vydání rozhodnutí ve věci bude včas informován i jeho právní zástupce.

Dále žalobce namítal, že žalovaný se nezabýval tím, zda nedošlo ve vlasti žalobce k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany s odkazem na rozsudek NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6.12.2012.

Žalovaný dle žalobce nesprávně vyhodnotil okolnosti týkající se změny jeho soukromého a rodinného života jako zcela irelevantní a odmítl se zabývat změnami v soukromém životě žalobce spočívajícími především v tom, že v současnosti má v České republice (dále jen **ČR**) partnerku, s níž v době řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu nežil, jakožto i tím, že v současné době se žalobce stará rovněž o svoji těhotnou dceru.

Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení. (*K žalobě byla mimo jiné připojena kopie napadeného rozhodnutí, plné moci ze dne 18.7.2017, jakož i doručenky z datové schránky a oznámení o převzetí zastoupení ze dne 20.7.2017.*)

Jelikož k soudu byla podána duplicitní žaloba žalobce proti totožnému rozhodnutí, vyzval soud zástupce žalobce, aby se k tomuto vyjádřil. Poté byla tato druhá žaloba usnesením zdejšího soudu ze dne 8.9.2017 č.j. 60Az 49/2017-37 odmítnuta pro překážku litispendence.

Žalobce společně s žalobou požádal o *přiznání odkladného účinku žalobě* a jeho návrh byl pravomocným *usnesením zdejšího soudu ze dne 8.9.2017 č.j. 60 Az 47/2017-40 zamítnut.*

Napadeným rozhodnutím ze dne 25.7.2017, č.j. OAM-108/LE-LE05-LE25-2017, bylo ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto zastavením řízení dle § 25 písm. i) zákona o azylu pro nepřijatelnost žádosti dle § 10a písm. e) téhož zákona. V záhlaví rozhodnutí není uvedeno, že by měl žalobce právního zástupce. V odůvodnění rozhodnutí ze

dne 25.7.2017 žalovaný konstatoval, že dne 29.6.2017 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, v níž uvedl, že žádá o mezinárodní ochranu, konkrétní důvody své žádosti však nijak nespecifikoval. V souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *s.ř.*) byla dne 3.7.2017 žalobci dána možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce však této možnosti nevyužil a s uvedenými podklady se seznámit nechtěl. Následně je zdůvodněno, jakým způsobem žalovaný posoudil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, která byla druhou v pořadí. O podání ze dne 20.7.2017 učiněném zástupcem žalobce není v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 25.7.2017 žádná zmínka.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 6.9.2017 mimo jiné v podstatě zopakoval argumentaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí a ve vztahu k žalobní námitce porušení práva na spravedlivý proces a nahlížení do spisového materiálu neuvedl žádné nové skutečnosti a omezil se na pouhé konstatování o možnosti žalobce seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 3.7.2017, které nevyužil. Žalovaný se nijak nevyjádřil k podání zástupce žalobce, jímž oznámil převzetí právního zastoupení a požádal o nahlížení do spisu. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

*Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že podle připojeného protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 25.7.2017 žalobci doručeno dne 27.7.2017 do vlastních rukou za přítomnosti tlumočníka. Z ručně psané listiny založené na č.l. 41 správního spisu a opatřené razítkem Ministerstva vnitra s datem 3.7.2017 soud zjistil, že žalobce sdělil, že *doposud nemá advokáta, aby ho zastupoval v právních věcech, proto potřebuje advokáta, aby ho zastupoval*. Součástí spisu je i předvolání k seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 29.6.2017 na den 3.7.2017.*

V podání ze dne 26.9.2017 sdělil žalobce, že souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání a nadále je zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců Balková.

K výzvě soudu pak žalovaný zaslal dne 9.10.2017 e-mailem a současně do datové schránky soudu své vyjádření k dotazu, zda obdržel plnou moc žalobce udělenou advokátovi Mgr. Lechovskému. Žalovaný uvedl, že plnou moc udělenou dne 18.7.2017 žalobcem advokátovi Mgr. Jindřichu Lechovskému, jež byla žalovanému správnímu orgánu zaslána dne 20.7.2017 právním zástupcem žalobce, správní orgán po jejím posouzení vyhodnotil jako plnou moc udělenou žalobcem výše uvedenému advokátovi k zastupování žalobce ve správním řízení, jež je v plné moci výslovně označeno spisovou značkou OAM-108/LE-LE05-LE25-PS-2017 a které je v této plné moci dále označováno již pouze jako „řízení“, to je v řízení o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců a případných dalších řízeních s tímto řízením souvisejících či na ně navazujících, která jsou pak v plné moci jmenovitě uvedena (např. řízení o správních žalobách, kasačních stížnostech, při výkonu rozhodnutí či exekucích). K podání byla připojena i kopie shora uvedené plné moci ze dne 18.7.2017, kde je uvedeno, že žalobce zmocňuje advokáta Mgr. Lechovského, aby jej zastupoval a obhajoval: „Ve věci řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany vedeného u Ministerstva vnitra ČR,

odboru azylové a migrační politiky pod sp.zn. OAM-108/LE-LE05-LE25-PS-2017 („řízení“), jakož i v případných dalších řízeních souvisejících s řízením....“.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, *soudní řád správní, (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**)*. Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. *ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.*

Podle § 8 písm. a) zákona o azylu *Ministerstvo rozhoduje ve věci mezinárodní ochrany.*

Dle § 9 zákona o azylu *se na řízení uvedená v § 8 písm. a), c) a d) použije správní řád, s výjimkou ustanovení o doručování adresátům zdržujícím se v cizině, o úřední desce, o ustanovení opatrovníka osobám neznámého pobytu a osobám, které se zdržují v cizině, pokud se jim nedaří doručovat, a o ustanovení zástupce pro doručování, a dále ustanovení o umožnění nahlížení do spisu jiným osobám než účastníkům a jejich zástupcům, o ústním jednání, o vydání stejnopisu výroku rozhodnutí na požádání účastníka, o lhůtách pro vydání rozhodnutí, ustanovení o odvolacím řízení a řízení o rozkladu, ustanovení o přezkumném řízení, o obnově řízení a novém rozhodnutí.*

Podle § 33 odst. 1 s.ř. *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*

Dle § 34 odst. 2 s.ř. *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*

Podle § 38 odst. 1 věty první s.ř. *účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73).*

Dle § 37 odst. 3 s.ř. *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*

Podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. *je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve*

zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného, správního spisu a vyjádření žalovaného dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když posoudil podání zástupce žalobce ze dne 20.7.2017 dle obsahu jako podání náležející k řízení o zajištění žalobce.

Předně je nutné říci, že poté, co se soud seznámil s obsahem plné moci ze dne 18.7.2017, jakož i oznámením o převzetí zastoupení a žádostí o umožnění nahlížení do spisu ze dne 20.7.2017, mu není jasné, z jakého důvodu žalovaný posoudil tyto listiny jako podání k řízení o zajištění žalobce. Jediná skutečnost, která by toto mohla naznačovat, je chybně uvedená spisová značka OAM-108/LE-LE05-LE25-PS-2017, která je sice spisovou značkou řízení o zajištění žalobce, ovšem je na místě konstatovat, že se spisovou značkou řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany (dále též **řízení o žádosti**) jí odlišuje pouze vsunuté označení „-PS-“. Řízení o žádosti žalobce ze dne 29.6.2017 bylo vedeno pod sp.zn. OAM-108/LE-LE05-LE25-2017. Jak v předložené plné moci, tak v oznámení o převzetí zastoupení je výslovně uvedeno, že žalobce zmocňuje advokáta **ve věci řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany** vedeného u Ministerstva vnitra ČR, a že žalobce udělil plnou moc k zastupování v příslušném správním řízení **o žádosti o udělení mezinárodní ochrany**, kterou podal dne 29.6.2017. Jako logické by naopak soud považoval, kdyby dle obsahu byly obě písemnosti posouzeny, jako podání ke sp. zn. OAM-108/LE-LE05-LE25-2017, tedy k řízení o žádosti. V případě jakýchkoliv pochybností pak měl žalovaný postupovat podle § 37 odst. 3 s.ř. a vyzvat zástupce žalobce k odstranění vad podání, v tomto případě zcela zjevně k opravě označení sp. zn. Ze správního spisu navíc vyplývá, že dne 3.7.2017 žalobce výslovně sdělil, že potřebuje advokáta pro toto řízení, kterého si následně zjevně obstaral a spoléhal se na jeho zastupování ve věci.

Je nesporné, že za situace, kdy si účastník řízení, navíc cizinec v řízení o mezinárodní ochranu, zvolí jako zástupce pro řízení na základě plné moci advokáta, který se zabývá danou problematikou, a správní orgán s ním jako se zástupcem nejedná, dochází tím k nezákonnému postupu správního orgánu, který má za následek i nezákonnost vydaného rozhodnutí. Žalovaný na podání zástupce žalobce nijak nereagoval, tedy mu upřel možnost nahlédnout do správního spisu a případně doplnit jeho žádost před samotným vydáním rozhodnutí dne 25.7.2017. Následně pak žalovaný napadené rozhodnutí i nesprávně doručoval přímo žalobci, což opět mohlo mít za následek, že se tento včas nebude moci bránit podáním žaloby ve správním soudnictví.

S ohledem na shora uvedené, kdy *žalobu soud shledal důvodnou*, rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 25.7.2017 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (*výrok I.*).

Soud se pak nezabýval dalšími žalobními námitkami zejména z důvodu, že ve věci bude vydáno nové rozhodnutí, které může být zdůvodněno zcela jinak ve vztahu

k případnému doplnění žádosti zástupcem žalobce. Vypořádávat se tak v této fázi řízení se skutečnostmi, nakolik se správní orgán zabýval se změnou rodinných poměrů žalobce, by bylo nadbytečné. Obecně však soud podotýká ohledně případných změn situace ve vlasti žalobce v období od podání první žádosti, že je nutné se tímto vždy zabývat a náležitě odůvodnit např., že nadále v zemi původu žalobci nehrozí žádná újma.

Žalovaný v této věci vydá nové rozhodnutí poté, co objasní právní zastoupení žalobce v řízení o jeho žádosti a tomuto případně umožní nahlédnout do správního spisu a bude s ním jako se zástupcem žalobce jednat. Právním názorem soudu je žalovaný vázán, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, soud přiznal náklady řízení (*výrok II. rozsudku*), a to za 3 úkony právní služby á 3.100,-Kč, tj. 9.300,-Kč, za převzetí a přípravu zastoupení, návrh ve věci samé (podání žaloby) a písemné podání ve věci samé (sdělení ze dne 17.8.2017) a s tím spojené 3 náhrady hotových výdajů á 300,-Kč (dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) i § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen *AT*) v platném znění), tedy celkem 10.200,-Kč, to vše zvýšené o DPH ve výši 21%, tj. 2.142,-Kč; tedy celkem za právní zastoupení 12.342,-Kč. Přiznanou částku nákladů řízení uhradí žalovaná na účet zástupce žalobce č. 9504399001/5500, vedený u Raiffeisenbank a.s., VS: 16417, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 9. října 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně